

جاماندگی ضرورت نیست، تأخير عدالت است

کار دانش رهانیدن انسان است.دانش بایدمفهوم کلی را در برگیردتا بتواند درست را از نادرست جداکند و وابسته به استقرا، و استنباط سطحی و غیرعلمی نباشد. تردیدها را برطرف کندوبه یقین نزدیک تر شود. | ابوریحان بیرونی |

چکیده تلاشهای چند دهه اخیر برای معاصرسازی پهنههای شهری جامانده تا کنون به نتیجه مورد انتظار نرسیده است. یکی از دلیلهای این امرو شاید مهمترین آن، طرح نادرست مسئله بوده است. تعریف درست مسئله نیاز ادبیات ویژه خویش دارد تا با روشنی افکندن بر معنا و مفهوم مقولههای حوزه مورد نظر، زمینه طرح دقیق و بیش بعدی معاصرسازی پهنههای شهری جامانده آماده شود. نوشته حاضر تلاشی است برای جلب توجه به ضرورت جلوگیری از نچه جاری است و پیشنهادی در بازاندیشی تعریف مسئله "جاماندگی پهنههای شهری" برای جبران تأخیر تاریخی در "معاصرسازی" آنها است.

ابوالفتح سپانلو، کارشناس ارشد معماری، شرکت مهندسین مشاور طرح و آمایش

info@tarhoamayesh.co.ir

واژگان کلیدی جاماندگی، جامانده، معاصرسازی، ترازمیانگین شهری، ترازپایه شهری، مرازپایه شهری، مشارکت.

Specified Issue

تصویر ۱ : جاماندگی اصطلاحی به جای "فرسودگی" است که به عقبماندن مکان از زمان اشاره دارد. بافت فرسوده مشهد، عکس : ابوالفتح سپانلو، ۱۳۹۲.

pic1: Lag is a term used instead of "deterioration", which refers to a place being left behind in time. Mashhad deteriorated fabric, photo: Abolfath Sepanloo, 2013.

> تلاشهای چند دهه اخیربرای معاصرسازی پهنههای شهری جامانده از جریان توسعه تاکنون به نتیجه لازم برای برون رفت از وضعیت ناخوش ایند کنونی نیانجامیده است. این امر نشان از نارسایی و ناسازگاری سازمایه های برنامه و اقدام با شناسه های فرایند تغییر دارد. بی تردید مى توان گفت مسئله درست طرح نشده است. اينيشتين می گوید "طرح درست مسئله بیش از نیمی از راه حل است." اگر تلاشهای بسیار زیاد برای تبدیل تهدید کنونی یهنه های شهری جامانده به فرصت های توسعه شهری تا رسیدن به هدف فاصله زیادی دارد، پس تردید در درستی طرح مسئله امری پذیرفتنی است. بنابراین بازگشت به آغاز چرخهٔ شناخت جاماندگی و اقدام برای معاصرسازی یهنه شهری جامانده ضرورت پیدا میکند. باید در تعریف مسئله بازبینی کرد. بازبینی در تعریف مسئله نياز به تدوين ادبيات ويژهٔ حوزه مورد نظر دارد. اين ادبيات وظيفة روشنى افكندن برمعنا ومفهوم مقوله های حوزه جاماندگی پهنه های شهری و چگونگی معاصرسازی آنها در چارچوب یک دستگاه کامل هم پيوند و هم بسته تعريف ها و مفهوم ها دارد. در ادبيات جاری این حوزه در نبود یک دستگاه کامل و هم بستهٔ تعريف ها وبا تقليل امرييچيدهٔ جاماندگی به چند نمود سادهٔ تنانی، اشتباهی جدی رخ داده و زمینهٔ شتابزدگی

در اقدام فراهم شده است.

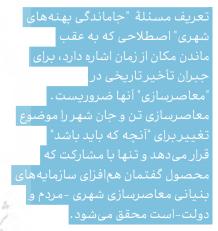
پهنههای شهری جامانده دارای یک یا چند و یا تمامی نمودهای جاماندگی "ناهنجاریهای اجتماعی، عقب ماندگی فرهنگی، بحران روانی-ذهنی، نارسائیهای تنانی، ناسازگاری کارکردی، نزول ارزشهای اقتصادی، نبود خدمات شهری روزآمد، آلودگیهای محیطی، در پیچیدگی و بیش بعدی بودن نمودها است که فرانمود و چیستی جاماندگی شکل می یابد. ساده سازی سهل انگارانه از موضوع پیچیده و بیش بعدی جاماندگی به جلوگرفت از شناخت مسئله انجامید و این خود موجب شکست اقدام برای معاصرسازی پهنه های شهری جامانده و "تاخیر عدالت " شد (تصویر).

پهنههای شهری "تراز زیستی" برابری ندارند. "تراز زیستی" میزان برخورداری از امکانات شهر و زندگی شهری است. تفاوت در برخورداری تا جایی است که "تراز زیستی" پارهای از "پهنههای شهری" از "تراز میانگین شهر" نیز پایین تر قرار میگیرد. به عبارت دیگر آنها از جریان توسعه "جامانده"اند و "جاماندگی" ناشی از چگونگی پیوست و یا گسست از "زمان" چون "رانهٔ تغییر" است. زمان در سه سطح و مقیاس .زمان جهانی، زمان ملی، زمان محلی .تراز تقاضا و پویهٔ ی تغییر را شکل می دهد. تغییر

با گذراز "آنچه هست" به "آنچه باید باشد" معنا می یابد. شناخت"آنچه هست" و ترسیم تصویری روشن از "آنچه باید باشد" نیازمند دانش است. دانشی که به مدد آن بتوان درست را از نادرست جدا کرد و در آبگینه روشن نمای آن چهرههای گوناگون وضعیت واقعی پهنههای شهری جامانده را مشاهده کرد. پس آنگاه پذیرفت که یهنه های شهری "جامانده" گونه های گوناگون دارند. جاماندگی در پهنههای شهری تاریخی، پهنههای شهری آئینی، پهنههای شهری یادمانی و پهنههای شهری گردشگری بازتابهای متفاوت دارد. تفاوت در وضعیت برای تغییر نیاز به تفاوت در رویکردهای معاصرسازی دارد. پهنههای جامانده شهری دارای بزرگی و شدت متفاوت جاماندگی هستند. بنابراین اقدام برای معاصرسازی آنها نیز مشابه و یکسان نمی تواند باشد. برنامه اقدام برای معاصرسازی با شناخت شدت و ضعف "جاماندگی" در سازمایه های گوناگون زیست پهنه شهری جامانده آغاز می شود. این تفاوت ها هر پهنه شهری "جامانده" چهرهای یگانه میبخشد و آن را موضوعی ويـ ژه بـراى تدوين "برنامه اقـدام براى معاصرسازى پهنه های شهری جامانده" میسازد. "معاصرسازی" مقولهای ساده در برابر "جاماندگی" و جبران خطی آن نیست. "معاصرسازی" با معنای "جاداد مکان در زمان" فضایی

تصویر ۲ : مشارکت، برای پیوند دولت و مردم در امر معاصرسازی و برای جبران تأخیر عدالت و واقعیت بخشی به آن امری ضروری است . بافت فرسوده ارومیه ، عکس : ابوالفتح سپانلو، ۱۳۹۲

> pic2: Partnership is a necessary issue in order to unite the government and the public in the modernization measures and to compensate for delayed justice and it's realization. Uromieh deteriorated fabric, photo: Abolfath Sepanloo, 2013.

ویژہ نامہ 🗕

نو خلق میکند و بذرهایش را با زوال وضعیت "جامانده" رشد می دهد و در فرایند آن شکل ها و مشکل ها می یابد. معاصرسازی، پیگیری پیوسته تغییر معطوف به جاگرفتن در زمان و پی آیند آن در تراز پایه شهری است "تراز پایه شهری" وضعیت مطلوب برخورداری شهر و بالایی کیفیت زندگی شهری و تراز زیستی آن است. "تراز پایه شهری" میزان برخورداری در سطح میانگین ملی و نشانهٔ معاصر شدن است. تا پیش از رسیدن به این تراز که خود امری پویا و ناپایاست. فرایند معاصرسازی پهنه های شهری جامانده پیگیری جریان تغییر و "جاداد مکان در زمان است".

درچنین چارچوبی است که معاصرسازی تن و جان شهر را موضوع تغییر برای "آنچه که باید باشد" قرار می دهد. در معاصرسازی به گفتهٔ پروتاگوراس "انسان معیار همه چیز است". اگر چنین است نمی توان با چند ابزار آغازینی (نوسازی، بهسازی، بازسازی، مرمت) به زندگی "این معیار همه چیز" وارد شد و آن را بی خواست وی تغییر داد. تنها در سطح ملی است که به ضرورت تغییر معطوف به منفعت جمعی، وارد زندگی محلی شدن ممکن است. در مدیریت فرایند تدوین برنامه و اقدام برای معاصرسازی، سهم و نقش نیروهای محیطی بر حسب شناسه های پهنههای شهری هدف و سازمایه های جاماندگی آنها تفاوت ها می یابد. تجلی این تفاوت ها در نقش پذیری

نیروهای گوناگون محیط شهری در معاصرسازی پهنههای شهری جامانده میتواند مدیریت معاصرسازی "دولت محور"، "مردممحور" و یا " ترکیبی از آنها " باشد. اما امر مشترک میان آنها، ایفای نقش در معاصرسازی پهنههای شهری جامانده در چارچوب "مشارکت" است، مدارا با دیگری است که واقعیت پذیری آن پذیرش و ما با ابهامهای بسیاری روبرو است. هم از این رو نقش ما با ابهامهای بسیاری روبرو است. هم از این رو نقش مدیریت ملی در واقعیت بخشی به مشارکت افزون تر است. نقش و وظیفه دولت، اقدام تبلیغی و ترویجی است تا با فراهم ساختن امکان مقایسه "وضع موجود" با "وضع مطلوب" تغییر را خواست مردم سازد. تقاضای معاصرسازی پهنههای شهری جامانده و بالایی تراز زیستی در آنها از سوی مردم آغازی برای "مشارکت" است (تصویر۲).

مشارکت تجلی تقاضای مردم برای معاصرسازی و تعیین کننده میزان نقش پذیری نیروها در تغییر است. مشارکت محصول گفتمان همافزای سازمایه های بنیانی معاصرسازی شهری مردم و دولت است. گفتمانی که سهم و نقش هریک را در فرایند معاصرسازی روشن میکند بی آنکه دیگری را نادیده بگیرد. مشارکت امرمشترک مردم و دولت برای جبران تأخیر در واقعیت بخشی به عدالت است. چشم اندازی که رویکردی دیگر می طلبد.

*پ*ىن<u>و</u>شت

۱.۱ جاماندگی» با توجه به تعریف معاصرسازی به مفهوم «جاداد مکان در زمـان» برای جبران «جاماند مکان از زمان» پیشـنهادی برای جایگزینی واژه «فرسودگی» است.

Lag¹ is not Necessity, is the Delay of Justice

Abolfath Sepanloo, M.A. in Architecture, Tarh-o- Amayesh Consultant Architects & Town Planners, Iran. info@tarhoamayesh.co.ir

Abstract | Recent efforts in regeneration of lagged urban areas from late developments have not led to an acceptable result to come out of the current unpleasant situation. This indicates the inadequacy and inconsistency of program with aspects of change process. If excessive efforts to transform the current threat of lagged urban areas to urban development opportunities are far away from achieving the goal, the uncertainty of the issue will be acceptable. Therefore, returning back to the beginning of the cycle of knowing the lag and efforts to contemporize the lagged urban areas becomes a necessity. A verification of the issue requires the specific terminology of this field of study. This terminology tries to shed light on the meaning and the scope of lagged urban areas and the way of regeneration in a closely definition framework. The lagged urban areas demonstrate one or more

aspect of lag including "Social abnormalities, cultural lag, psychological-health crisis, mental disorders, functional incompatibility, and the economic decline, lack of updated urban utilities, environmental pollution, motion difficulties, and decline of social prestige". Urban areas do not have equal "living level". "Living level" is the extent to which one can benefit from city utilities and urban amenities. The differences between "living level" in a part of "urban areas" from " is below" the "average living level". In other words, they are "lagged" behind the developments and "lagging" is resulted from attachment or detachment to "time" that "drives changes". Time changes in three levels of global, national and local. Every change obtains a meaning from transition from "what it is" to "what it should be" and clear definition of "what it should be" requires knowledge; the one that can help us distinguish right

from wrong and offer us a clear view of the actual situation of urban areas.

"Regeneration" is not a simple issue against "lagging" nor a linear compensation of it. "Regeneration", meaning "placement of place in time" creates new spaces and flourishes on diminishing the "lagging" situation. In such a framework, the regeneration makes the city a subject of "what it should be". In regeneration as Protagoras quotes man is the measure of all things. If so, we cannot enter the life of "measure of all things and undertake their unwilling changes with primary ways of (Renovation, rehabilitation, regeneration, restoration).

Keywords | Lag, Lagged, regeneration, Urban average Level, Urban Base Level

Endnote

1. Lag is a term used instead of deterioration, which refers to a place being left behind in time